

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 6. 5. 2016
Čj. MSP-229/2016-OJD-SPZ/3
Počet listů: 2
Přílohy: 2

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. P. Ch. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Kutné Hoře sp. zn. 6 T 27/2011
trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 3 T 40/2013

Podle ust. § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného P. Ch.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013, pod č. j. 11 To 119/2013 – 182, jako soudu odvolacího ve věci vedené u Okresního soudu v Kutné Hoře pod sp. zn. 6 T 27/2011.

Rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 10. 2012, č. j. 6 T 27/2011 – 139, byl obviněný P. Ch. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že dne 5. 2. 2011 v 08.15 hod. na pozemní komunikaci v obci M., řídil motorové vozidlo Škoda Felicia Pick up, přestože v bodovém hodnocení řidičů dosáhl 12 bodů, v důsledku toho mu byl Policií ČR, KŘP hl. města Prahy, odbor služby dopravní policie, dne 29. 6. 2009 zadržen řidičský průkaz, o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů věděl i z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 9. 2009, sp. zn. 9 T 254/2009.

Za tento přečin byl obviněný P. Ch. podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku odsouzen k samostatnému trestu zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců.

Proti rozsudku podal obviněný Ch. odvolání, které primárně směřoval proti výroku o vině. Dovožoval, že dosažení 12 bodů a zadržení řidičského průkazu pro něj znamená pouze zákaz řízení na dobu 1 roku, neboť po této době může řidič, který dosáhl 12 bodů, požádat o vrácení řidičského průkazu.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013, č. j. 11 To 119/2013 – 182, bylo odvolání obviněného Ch. podle § 256 tr. řádu zamítnuto jako nedůvodné. Z odůvodnění usnesení odvolacího soudu je patrné, že se s výrokiem o vině z prvostupňového rozsudku plně ztotožnil.

Navazujícím usnesením Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 17. 9. 2015, č. j. 6 T 27/2011 – 284, byl podle § 283 písm. d) tr. řádu zamítnut návrh obv. Ch. na povolení obnovy řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 10. 2012, č. j. 6 T 27/2011 – 139, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013, č. j. 11 To 119/2013 – 182, jímž byla stížnost obviněného Ch. podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta jako nedůvodná. V odůvodnění usnesení stížnostní soud konstatoval, že za skutečnost soudu dříve neznámou nelze považovat tu okolnost, že právní věty v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2013, sp. zn. 15 Tdo 876/2013, řeší v obecné rovině v jiné věci problematiku dotýkající se i právního posouzení skutku ve věci obviněného Ch.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013, č. j. 11 To 119/2013 – 182, byl v neprospěch obviněného P. Ch. porušen zákon v ustanoveních § 256 tr. řádu, jemu předcházejícím rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 10. 2012, č. j. 6 T 27/2011 – 139, pak rovněž v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Podle § 256 tr. řádu odvolací soud zamítne toliko nedůvodné odvolání.

Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně stěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl.

Z úředního záznamu policie ze dne 5. 2. 2011 bylo zjištěno, že tohoto dne obviněný P.Ch. řídil motorové vozidlo a provedenou lustrací bylo zjištěno, že dne 1. 6. 2009 mu bylo zablokováno řidičské oprávnění z důvodu dovršení 12 trestných bodů, a to na základě rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy.

Z oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení vydaném Magistrátem hl. m. Prahy pod č. j. S-MHMP-DSA 439162/2009 ze dne 21. 5. 2009 vyplývá, že tímto bylo oznamováno obviněnému, že dne 17. 5. 2009 dosáhl 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. a obviněný Ch. je v něm vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Oznámení nebylo obviněnému doručeno a platí zde fikce doručení s právní mocí dnem 1. 6. 2009. Řidičský průkaz nicméně pak byl obviněnému fakticky zadržen dne 29. 6. 2009 (viz č. l. 13 – 17 spisu).

S ohledem na výše uvedené zákonem stanovená doba, po kterou obviněný Ch. pozbyl řidičské oprávnění, uplynula dnem 1. 6. 2010. Pokud obviněný Ch. podle skutkových zjištění nalézacího soudu řídil motorové vozidlo dne 5. 2. 2011, tj. až po uplynutí doby, po kterou měl řízení bez dalšího zakázáno, řídil sice motorové vozidlo bez řidičského oprávnění, takže jednal

protiprávně [srov. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu], avšak označeného trestného činu (a zjevně ani jiného trestného činu) se nedopustil, neboť nemařil výkon úředního rozhodnutí, které v té době již vykonáno bylo.

Při hmotněprávním posouzení jednání obv. Ch. je nutno přihlídnout k recentnímu rozhodnutí velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2013, sp. zn. 15 Tdo 876/2013, publikovanému v trestní části Sbírkky soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 28/2014 s následující právní větou:

„Skutkovou podstatu přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může naplnit jen obviněný, který jako řidič podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci a řídí motorové vozidlo v době jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle tohoto zákonného ustanovení. Pokud obviněný řídí motorové vozidlo po uplynutí této doby, byť nepožádal o navrácení řidičského oprávnění, nespáchá přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. V takovém jednání je možné spatřovat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e), bodu 1. zákona o silničním provozu, neboť řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81 zákona o silničním provozu.“

Řešení předmětné právní otázky lze v plném rozsahu vztáhnout i na nyní přezkoumávaný případ. Jednání obviněného P. Ch. tedy znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ani žádného jiného trestného činu nenaplnjuje. Z pohledu aktuální judikatury tedy napadené rozhodnutí nemůže obstát, a jelikož v obžalobě (i pravomocném odsuzujícím rozhodnutí) uvedený skutek vůbec není trestným činem, napadené rozhodnutí je nutno odstranit a nahradit rozhodnutím zákonným.

Závěrem je nutno konstatovat, že výrok o trestu z této trestní věci (tj. z rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 10. 2012, č. j. 6 T 27/2011 – 139) již v současnosti neexistuje, neboť byl následně zrušen v souvislosti s uložení souhrnného trestu v další trestní věci obviněného Ch., vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 3 T 40/2013 a pravomocně skončené rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2013, sp. zn. 61 To 265/2013 (viz položku č. 13 evidence Rejstříku trestů). Jelikož posledně citovaným rozhodnutím byl obviněnému ukládán trest mj. i za skutek, pro který byl stíhán a odsouzen v napadené trestní věci a zrušením pravomocného výroku o vině z rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 10. 2012, č. j. 6 T 27/2011 – 139, pozbyl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2013, sp. zn. 61 To 265/2013, svůj bezprostřední podklad, nelze trvat na jeho vykonatelnosti a měl by být rovněž zrušen postupem podle § 269 odst. 2 věty čtvrté tr. řádu jako rozhodnutí obsahově navazující na zrušené rozhodnutí.

Na základě shora uvedených skutečností proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

- 1) podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013, č. j. 11 To 119/2013 – 182, byl porušen zákon v ustanovení § 256 tr. řádu, a v řízení předcházejícím, konkrétně rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 10. 2012, č. j. 6 T 27/2011 – 139, pak rovněž v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to v neprospěch obviněného P.Ch.,

- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 4. 2013, č. j. 11 To 119/2013 – 182, zrušil a aby zrušil i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 10. 2012, č. j. 6 T 27/2011 – 139, a dále zrušil i všechna rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu, mj. i výrok o uložení souhrnného trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 10. 2013, sp. zn. 61 To 265/2013,
- 3) dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. řádu a sám v dané věci rozhodl,
- 4) a podle § 270 odst. 1 tr. řádu přikázal Městskému soudu v Praze, aby jako soud odvolací ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 3 T 40/2013 v rozsahu zrušení tuto věc znovu projednal a rozhodl o trestu.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 28/2016](#)